

„Изгубените емоционавти“

История от Професор Чувствознайко

Професорът започна да разказва една история... но се разсея! Сега се надява ти да му помогнеш да я довърши.

Професор Чувствознайко много обичал да събира истории за чувства. Понякога ги записвал в дебели книги. Понякога ги държал в малки бурканчета със светлина. А понякога... просто ги забравял по средата, защото се разсейвал от собствените си мисли.

И точно това се случило днес.

Той започнал да разказва една история... но се замислил за нещо друго и напълно изгубил края. Сега се надява ти да му помогнеш да я довърши.

Имало едно момченце, което живеело в Чувстволандия. То се казвало Емо, защото в сърцето му винаги живеели различни емоции. Понякога било весело като слънце. Понякога тихо като дъжд. А друг път толкова объркано, че дори не знаело какво точно чувства.

Една вечер Емо решил да се разходи в близката гора. Дърветата шумолели тихо, а малки светли канцували между клоните. Тогава...

...нещо шейнало в храстите.
— Шши... — чул се тъничък глас.

Емо внимателно разтворил листата и замръзнал от изненада.

Вътре имало две малки същества. Едното приличало на усмивка със светещи лъчи. Другото било като малка прозрачна сълзичка с огромни очи.

Те били емоционавтите.

Малки същества, които пътували из Чувстволандия и помагали на хората да разбират чувствата си. Но сега изглеждали изгубени.

— Не можем да намерим пътя към Светлинната карта... — прошепнала сълзичката.
— А без нея чувствата започват да се объркват... — добавила усмивката.

Емо усетил как сърцето му започнало да тупка по-бързо. Може би от страх. Може би от вълнение. А може би и от двете едновременно.

— Аз ще ви помогна — казал тихо той.

Но точно тогава... от дълбоката част на гората се чул странен шум. Нещо голямо се движело между дърветата. Сълзичката се скрила зад Емо. Усмивката спряла да свети. А в далечината между мъглата се появили две загадъчни очи...

Какво мислиш, че било скрито в гората?

Как се почувствал Емо?

Какво направили емоционавтите?

Как приключила историята?

Нарисувай емоционавтите или съществото от гората

Малка бележка от Професор Чувствознайко:

„Понякога най-страшните неща се оказват просто чувства, които имат нужда някой да ги разбере.“

Част от сериата на Професор Чувствознайко